

კავკასია

1990 მარტი N4

საგეგმარო, მხატვრული, პოლიტიკური გაზეთი

კავკასიური წარმოშობისა და მათი ათას წლებით გვარდით მაცხოვრებელი ხალხი, ერთი საყოველთაო და კოსმოპოლიტური თვალსაზრისით მატარებელი ხალხია. მათი კვლავ მოქმედი და ღირებული ტრადიციები, ერთიანი ფილოსოფიურ-ეთიკური კონცეფციის მქონეა. გაზეთი "კავკასია" შეიქმნა თანამედროველად, როგორც მაცნობარე, ისე მხატვრული ფორმით, წარმოადგენს და საზოგადოება დაარსების კავკასიულ ხალხთა კონსერვაციის აუცილებლობასა და მათი ტრადიციების ღირებულებას.

კავსიულ ხალხთა კოლექტიური საფუძვლიანი გამაერთიანებელი საზოგადოების საინიციატივო ჯგუფი

აღზრდითი თუ "აზერბაიჯანი"

როგორც ყველა ქართველი, ისე ყველა მკვიდრმა კავკასიელმა უნდა იცოდეს, რომ აზერბაიჯანელი ერთ ისტორიულ არ იცის, არც სახელმწიფო "აზერბაიჯანი" იცოდა ისტორიულ XX ს-ის 20-იან წლებამდე. ქართველი და სომეხმა ბოლშევიკებმა, თავისი საკუთარი ხალხის საწინააღმდეგოდ, შექმნეს ასეთი ეროვნება და ასეთი ქვეყანა. სიყალბეა, აგრეთვე ისიც, რომ საქართველოში მცხოვრებ თათრებს, ან თურქებს 30-იან წლებში, ქართველი მაუზერისტებმა "აზერბაიჯანელი" რომ უწოდეს და დღესაც რადიო, ტელევიზია და პრესა, ასეთს სიცრუეს, ისევე ფართო პროპაგანდას უწევს. ბევრად უფრო სამართლიანი იქნება, თუ ამ ხალხს ვუწოდებთ "ბორჩალოელებს" და "ყარაღაჯაბელებს", რადგან ესენი სწორედ მომთაბარე თურქმანთა ამსახელწოდების ტომებიდან მომდინარეობენ. ასევე სიცრუეა და სიყალბე ისტორიულ აზერბაიჯანში მცხოვრებ ჩერქეზ-აფსუებს, ეროვნება "აფხაზი" რომ უწერიდათ პასპორტებში. წესით "აფხაზად" უნდა იწოდებოდეს აქაური ქართველი /იგულისხმება მეგრელიცა და სვანიც!/. ეს იქნება ისტორიულ ჭეშმარიტების აღგენა. ასევე ქართველ მაუზერისტთა ნაშთგაწარმა წაღვის მხარის თურქულენოვანი ლაზი-ქართველების "გაბერბინება" და სამცხის მეცხ-ქართველების 20-40-იან წლებში ჯერ "გათათრება-გააზერბაიჯანელება", მერე გადასახლება. ამგვარად, აღმოსავლეთ ამიერ-კავკასიის უნდა ეწოდოს შაქი-პირვანი და არანი. აქ მოსახლე მკვიდრ კავკასიელებს კი შაქელ-შირვანელი, არანელი და ლეზგინი, ხოლო მტკვრის გამოყოფილი ხიდამდე დასახლებულ სელჩუკ, თურქმანთა ტომებს უნდა ეწოდოს თათარი, ან თურქო-თათარი... ტერმინები:

ირანის აზერბაიჯანი და საბჭოთა აზერბაიჯანიც ხელოვნური და სიყალბეა - ბოლშევიზმისა პანთურქიზმის გეოპოლიტიკაა. თურქანმა შეჭამა დიდი ირანი, სომხეთი, საქართველოს ნაწილი და ბიზანტია... თებრიზის მხარის თურქულენოვანი ხალხი, რომელთაც ბოროტი მიზნებით "ირანის აზერბაიჯანელი" უწოდეს, იგივე ძველი სპარსელები არიან, როგორც უზბეკები, ტაჯიკები, თურქმენები და სხვები. ქართველებმა ისიც უნდა იცოდნენ, რომ გეორგიევსკის ტრაქტატითა და შემდგომ, როდესაც რუსეთის ჯარმა დაიკავა ერევკე II-ის სამეფო, საქართველოს და სპარსეთის შორის /და არა "აზერბაიჯანს" შორის/ სახელმწიფო საზღვარი გადიოდა მდინარე შამქორზე, დღევანდელ კიროვპოლისა და ქ. შამქორს შორის რომ მოედინება. ამგვარად, მოუწოდებთ შირვანელებს, შექელებს, არანელებს, თალიშებს, თათებს, ქურთებს, უღინებს, ლეზგინებს, ალარებს, წახუბებსა და ქართველებს /ინგილოებს/ ნუ აყვებიან მომთაბარე სელჩუკ-თურქო და თურქმან მომთაბარე ტომთა ნარჩენების ეგოისტურ მიზნებს და ძმათა შორის მტრობაში ნუ გადაეგვიბიან და კავკასიელთა შორის განხეთქილებას ნუ შემოიტანენ! როგორც იმიერ, ისე ამიერ კავკასიელებო, იყავით ფიხლებად, რომ მზის ქვეშ უმიწაწყლოდ მყოფმა და სამშობლოდაკარგულმა თურქულმა სატანამ ბრმა იარაღად ვერ გვიმაროს!!

მეორე დიდი დანაშაულია ის, რომ სივალახება ხალხთა მიწაზე შექმნილ ან თურქულ რესპუბლიკაში 10-მდე "ყარაბაღის" მსგავსი ავტონომიური ოლქის შექმნა იყო შესაძლებელი, მაგრამ არ შექმნეს, რათა არ გასჭირვებოდათ დაქვემდებარება ამ რესპუბლიკის პან-ისლამისტურად და პანთურქისტურად მოქმედ მესვეურებისადმი, რომელთაც 70 წლის განმავლობაში მოსკოვისაგან ნებართვითი პქონდათ არათურქულენოვანი მოსახლეობის გათურქება - "გააზერბაიჯანება". მათ უსამართლობისა და ძალადობის გზით, ოსტატურად გააუბელურეს, დაამაინჯეს და თავგაბაუბნიეს ბილიონობით მკვიდრ კავკასიელებს. მათ შორის 70-80 ათასამდე ქართველი /ინგილო/ გადააგვარეს! დაამაინჯეს თალიშები, ქურთები, თათები, ლეზგინები, შირვანელები, შაგელები, უღინები, წახურები, ავარები. აქედან, ყარაბაღის გარდა, ყველა დასახლებული ხალხი, 80-იანი წლებისათვის პანთურქისტებმა და მუსავათელებმა შეჭმულად, ჩაყლაპულად ჩათვალეს და ხელი მიჰყვეს უსვინდისო მეთოდების გამოყენებით ყარაბაღელი სომხებისა და ქრისტიანი ინგილო-ქართველების "გააზერბაიჯანელებას". პირველები აღბანებდნენ გამოაცხადეს, ხოლო მეორეები ირანულ გეგმად, ე.ი. ორივე "აზერბაიჯანელებად". ამგვარად, ბოლშევიზმმა ასე უღმერთოდ "გადაწყვიტა" ამ ხალხების "ეროვნული საკითხი". უფრო სწორად ბოლშევიზმმა ეს ხალხი შესწირა ქემალიზმსა და მუსავატიზმს. ასე შეიქმნა კავკასიაში სომხების, ქართველებისა და ლალისტანელების წინააღმდეგ პანი-სლამიზმისა და პანთურქიზმის ხმელთაშორისი ფორმოსტი. ყოველივე ეს გარდაქმნის ეპოქის დადგომამდე ჩადენილი დიდი ბოროტება და დანაშაულია. მაგრამ, სამწუხაროდ, გარდაქმნის წლებშიც გადადგმული წინდაუხედავი ნაბიჯი, დღესაც უზე წყალს უშვებს აზერბაიჯანში ასიმილაციურული წისქვილები და მეტრომოდ ისლამს უდმობს ფართო ასპარეზს, რომელიც ჩაკეტილი პქონდა ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ, დღემდე. მოკლედ, მსოფლიო ისლამისაგან ხანგრძლივ იზოლირებული საბჭოთა ისლამი, დღევანდელი მთავრობის წყალბით კვლავ შეერწყა თავის დედას და ყოველდღიურად იკრებს ძალას და გულმოდგინედ ენახლება ანტიქრისტიანულ უღაცხე ასაბეზრებლად! კარგად ჩაიხედეთ ამ რესპუბლიკის მოსახლეობაში, მას რელიგიური წრეების პროპაგანდაში, კომუნისტების ტრადიციულ საქმიანობაში და ნახავთ, რა გრიგალიც მზადდება! აქაური კორუმპირებული პარტიული ფუნქციონერი იმით განსაკუთრდება ქართველი კოლეგისაგან, რომ იგი, დავით არის პანი-სლამიზტი, პანთურქიზტი, დიდი პანი-სლამიზტი, და მცირე ერების პირველი ხომერი გამათრებელი. ასე შექმნეს ახალი ე.წ. "აზერბაიჯანელი" ერი ამ საუკუნის 40-60-იან წლებში. ლენინის მითითებით ორჯონიკიძემ და კიროვმა ჩვენს კარის მეტობლად შეაკოწიწეს აღმოსავლეთის მუსლიმანების რესპუბლიკა, რომელიც ამიერიდან მრავალი მცირე

ერის გამომართვებზე წიქვითვად იქცა.
1987 წ. 4/VII-ანკარაში ჩაატარებულ
და ახერხებულია კულტურის მინისტრი
ბაგრატიონი, რომელმაც, იქვე ანკარის
აეროპორტშივე მიმდინარე ინტერვიუში გა-
ნაცხადა: "ჩემი ყველაზე დიდი სურვი-
ლია, ჩემი ხალხის მურქ ხალხთან შეერ-
ება, შეერწყა და სტანბოლის თავა-
სტანბოლი ჩვენი მთელი ქააბაა".
გახეიდი "ჯუმაურიეტი", №2579, გა.7,
1987 4 ივლისი. მიმდინარე წლის ნოე-
მბერში აღსრულდა ბაგრატიონის ოცნება:
სწორედ მოსკოვის წყალობით, ახერხა-
იანელმა პანთურქისტებმა ცოცხალი ავიო-
ნილი გადეს ნათ სათაყვანებელ "ქააბას-
თან". მოსკოვის ხელდასხმით გაიასნა
ახალი რეისი: ბაგრატიონი!

1989 წლის მარტის ბოლოს, ბაქოში
ექსკურსიაზე მყოფ კაიის რ-ის სოა.
აღიბეგლოს ქართულ აააღაბზრობას,
ბაქოს ბელადების მუხეუში, ქალბატონმა
აზიბეგოვამ ასეინიარა: "ექვენ ნამ-
დელი ახერხევიანელები ხართ. ქრისტი-
ანობა შენდგა ბიიდეუ, უარყავით ქარ-
თული გვარებო!" ეს დაქტი დაძინვე
ეცნობა დეპუტატთა ყრილობას, მაგრამ
როგორც ყოველთვის, რიაგირება არ მო-
ყლია. დაიქრდით, რას აკეთებს ცენტრი
სანამ გვიანი არაა. აღაგნეთ ეს ხალ-
ხი, რომელთა რელიგიურ განატი-
ხნიდან გასოსვლაზე არ მოქმედებს დრო-
ის დაქტორი!

აღბანელი.

მაღალი თავისუფლებისაკენ
მსწრაფი ეროვნული მებრძოლი ფენო-
მენი იყარ ნიადაგზე უნდა იღვის.
სამწუხარო დაქტია, რომ ეს
პროცესი საქართველოში, ჯერ
კვლავ ღრმად არის შეფუჭული, შემო-
ჭრილი იდეოლოგიების მტანჯველ ქუ-
რქში და მისი შემჩნევა განოცილი,
განჭრიანე თვალს თუ შეუძლია.

ჯერჯერობით, უხარბატორი იდე-
სუფლება ილიერია და ბოლოდ ტყავს
ივლის, კაციგანობას არ გაღარ-
ვეულა, ან ვინ იცის, გაღარევევა
კი? საბედნიეროდ, ეროვნული თავი-
სუფლებისათვის მებრძოლი ფენომე-
ნის დღევანდელი ყოფა, ეროვნულმა
გულმა იგრძნო, იგარაულა და მისი
მიება, აღქმის სურვილით განიმს-
ჭვაა.

ეროვნული მებრძოლი სული,
მხოლოდ გუშინდელმა მტერმა არ გა-
დაგვიბალა, მათ, მხოლოდ ერთი პირი
ტყავის დაუბატეს; დამწყობმა,
ამჯერად, არა სრულყოფილ მითიურ
ძირებზე ამოხრდილ სოციალური იდე-
ების საღარველ ქვეშ ბოისურვა,
ქართული ეროვნული სულის მორ-
ჩობა. ისტორიულ ეპოქების შემქმ-
ნელ მითიურ ძალებს, სამყაროს სი-
ვრცეებს ზურგმიბჯენილ, ქართული
ეროვნული მებრძოლი სულის, არა
თუ მოსპობა, გააზრებაც არ შეუძ-
ლიათ, მით უნებეს, ისეთ აჩემებულ
იდეებს, როგორიც ძველ და აააღ
საფარველში გახვეული სოციალის-
ტური იდეებია. ბოროტმა ძალამ

ისიც დაივიწყა, რ მ თავისუფლება
თავად სამყაროს სახელია და არა
მისი, რომელიმე, ღემოსის თვისება,
უფლება ან - უნარი, რომ იგი,
ისეთ დროსა და ადგილს ამოხედავს,
სადაც დროით განპირობებულ, გაა-
ვებულ მტარვალს ხელი ვერ მიუწე-
დება.

ნამდვილი თავისუფლება, როგორც
თვით სამყარო, დროით არ არის
განპირობებული, ამიტომაც ბოროტ
ძალას ხელი არ მიუწვდება მის
მოსასპობად, როგორც ვაქით,
ერისა და პიროვნების ძალად თა-
ვისუფლებისაკენ სწრაფვა, მტრის
ნაკარაულმე დროსა დასივრცეში
ვერ თავსდება. პიროვნება - კაცი
თავისუფალი სამყაროა, ხოლო კაცო-
ბა ის ფენომენი, რომელიც მთელი
თავისი არსებით პიროვნების სრუ-
ლი თავისუფლებისათვის იბრძვის
და როგორც წესი, მისი ბრძოლა
სამარადისოა.

ერის და პიროვნების, თავისუ-
ფლებისათვის მებრძოლი ფენომენი,
ციურ სამყაროსა და ადგილის პირ-
თა მკვიდრი იდეა და მის მოსას-
პობად ხელი არავის მიუწვდება;
რადგან იგი, თავად სამყაროს არ-
სებობის ერთერთი ძირითადი პრინ-
ციპია.

დღეს ევროპაში, ნოქმედი
დემოკრატიისა და მისი კულტურის
მალიარებელი, ნოკლებული არიან
მაღალი თავისუფლების იდეის შე-
მეცნების უნარს, რადგან ნათი
კულტურული ყოფის შემქმნელი და
მფარველი ნათსური საძირკველი
დროით არის განპირობებული და
სრულყოფილიც არ შეიძლება იყოს;
დრო კი, სამყაროს გარკვეული უბ-
ნების პირობითი ცნებაა და ამ-
დენად არაა სტაბილური სრული
არსი, ან პრსება. ქართულ-კავკა-
სიურც და ევროპულ, ეროვნულ ფე-
ნომენსაურ მითოსებს ბოის გან-
სხვავება, საშუალებას გვაძლევს
დავასკვნათ, რომ ქართული ეროვნ-
ული ფენომენალური სული, ევრო-
პულ დემოკრატიის ჩარჩოებში ვერ
ჩაეებვა. ამიტომაც, ევროპული
ცივილიზაცია და დემოკრატია ქარ-
თულ-კავკასიურ საზოგადოებაში
ღირებულ ადგილს ვერ დაიკავებს.
რის მიმანიძმებლადაც ისიც
კმარა, რომ ევროპული დემოკრატია
ეკონომიკურ სუბსტრატით საზარ-
დობს და მასზეა რტო ნაყარი.

ქართულ-კავკასიური თავისუფ-
ლებისათვის მებრძოლი ფენომენი,
ჩვენ რასობრივ-ანტროპოლოგიურ
საფუძველზეა აღმოცენებული და
გონ-შემქმნელებელი ოცდაათი ათა-
სი წლის ისტორია მაინც აქვს.

დღეს, როცა ტირანული დიქტა-
ტურაგანრისხებულია და ბოლშევი-
კთა საძირკველზე გამოფენილი
ბიუროკრატია, ყოველგვარ თავი-
სუფლების გასანადგურებლად მა-
ხვილს ლესავს, აუცილებელია ერო-
ვნული თავისუფლებისათვის მებრ-
ძოლი ფენომენი თავის კუთვნილ სა-
ყრდენებზე ორიენტირად ვივსულოთ,
რაც ისტორიული, თუ პრეისტორიულ
მოვლენების ღრმად და ნათლად
გააზრებისა და მომავალ ბრძოლე-
ბში გათვალისწინების საშუალე-
ბას მოგვცემს. ადვკახელი

ტყვაზე მჭრელი..

ნუთუ დიდი ქვეყნების ხელო-
ვან-შემოქმედნიც, ნებიოთა თუ
უნებლიედ, ამორიგინელთა თავისუ-
ფლებას ებრძვიან? დიაა, სამწუ-
ხაროდ დამწყობ? აღმინისტრატორთა
ხელში რბილ ტყვიანზე უარო სჭრის.

X X

განა არ ვიცით რომ შექსპირი
დიდი შემოქმედია? მაგრამ ინგლ-
ისის კოლონიებში მეთრე დატვირთ-
ვაც გაუჩინებოდა, თუ დამწყობი
მევეცდებოდა სავახალხთა დამონე-
ბის იარაღად მის გამოყენებას.

ა.პუმკინის ლამაზი, პოეტური
ნაღვლით სავსე ბიუსტი თბილისის
ცენტრალურ სკვერში ღვას, მის
ფიგურებთან მაუხვერისტ-ბოლშევიკთა
დაკრძალული, ხოლო მისკენ ხელი
აქვს გაძვირილი. იქვე ქალაქის
ცენტრალურ მოედანზე შებართულ,
მთელ ქალაქზე გადამდგარ ბოლშე-
ვიკთა დიდ ბელადს, რომელიც თით-
ქმის გვეუბნება: "პუმკინმა და-
გვიყაროთ, ჩვენ, მხოლოდ მემკვი-
დრეობა გავაგრძელებთ". ვითომ
შორსაა ეს იდეა ჭეშმარიტებიდან?
ცნობილია, თუ ბავძვს ცნობი-
ერებას ეროვნულ ფენომენებით გა-
უხსნი, ჩამოყალიბებული თავის

ინტერესის ობიექტს ქვეყნის და-
სალიერში მიაგნებს. ქართული
პიროვნების თავისუფლებისათვის
მებრძოლი ფენომენი საზოგადოე-
ბის გულში დანსაბურებულ ადგილს
თხოულობს, თავისუფლებისათვის
მებრძოლი იდეის თვითშემეცნები-
სათვის კი საჭიროა თვალ-ყურითაც
მივცვდეთ, რომ გააზრება-გათავი-
სდავად არაა გაგვიჭირდეს. არა
და თვითთულ ჩვენგანს წყალივით
სჭირდება თავისუფლებისათვის მე-
ბრძოლი იდეა-ფენომენის შემეცნებას.

ა.პუმკინის სახელი დამსახუ-
რებულად, თუ დაუმსახურებლად მეც-
ხრამეტე საუკუნის ქართველ
აღმინისტრატორ-შემოქმედთათვის
აღბთა ბევრს ნიშნავდა. ჩვენ კი
მიგვაჩნია, რომ მისი ადგილია
იქვე ახლოს მეზობელ ქუჩაზე,
ა.პუმკინის შემოქმედებით სახ-
ლის ლამაზ სკვერში, სადაც შე-
იძლება გაფართოვდეს ქართულ-რუ-
სული შემოქმედ ინტელიგენტთა
მეგობრობის მუხეუნიც.

ქალაქის აღნიშნულ ადგილზე,
თავისუფლებისათვის მებრძოლ
ქართველი ფენომენი, რაიმე ნიშნით
უნდა იგულისხმებოდეს. ეს ჩვენ
ხალხს ძალიან სჭირდება და ყვი-
ლამ უნდა გაგვიგოს.

აღნიშნული სკვერი, დღევანდელი
გაფორმებით უცხოელთა ინტერესს

იწვივს, რუს ნაციონალისტთა-
ლიბილს, ხოლო შოვინისტებში გამო-
მწვევს ამპარტავნობას.

საგულისხმო ისიცაა, რომ დღე-
ვანდელ გართულებულ სიტუაციაში,
უხერხულობის ადვილად გამომწვევ
უბნადაა მინიშნებული. შემოქმედი
უხერხულობის ობიექტად არ უნდა
ვაქციოთ.

X X

ნუთუ დიდი ქვეყნების შემოქ-
მედნიც, ნებიოთა თუ უნებლიედ,
ამორიგინელთა თავისუფლებას ებრძ-
ვიან? დიაა, სამწუხაროდ დამწყობ
აღმინისტრატორთა ხელში რბილ ტყ-
ვიანზე უარო სჭრის. ადვკახელი

თუ გეძულს ქვეყნისი...
თუ გეძულს ქვეყნისი...

- თერგდალეულები, თოს გვი-
სვიან!
- თერგდალეულები?
- დიაა, თერგდალეულები!
- რა გნებავთ ნათგან?!

- XX -

- ღვინჯულისათვის მაინტე-
რესებს ქართულ-კავკასი-
ური სახალხო ეთიკის,
ანუ კულტურის, პოზიციო-
ლან, როგორ იყურება თე-
რგდალეულთა საქმიანობე-
ბი?
- ცუდად, ძალიან ცუდად,
ცალი თვალი სულ არა
აქვს, მეორეთი ავაბავა
იყურება, დავემებული
არა თანინმევერული პუბ-
ლიკაციებითა და სხვა
ნაწარმოებებით.

- თუ შეიძლება, აგვიხსენით!
- შევეცდები, თქვენც
იფიქრეთ, თუ ისურვებთ;
თერგდალეულები რუსეთში
სასწავლებლად გაგზავნილ
ქართველ ახალგაზრობას
მიტომ შეერქვა, რომ რუ-
სული კულტურა, ცნობიე-
რება, გაგება საყოფიერი
ეთიკა და ზოგადი ემოცი-
ური თვალსაწიერი შემოპ-
ქონდათ თერგის გზით. ეს
თქვენც იცით.

- ლიასაც ენება?
- მთავარი თერგდალეული
ილია, თუმცა ბევრს ეცა-
და "თერგისკენ არ გაე-
ხედა", მაგრამ არა თუ
"გაიხედა", მთელი ამღვ-
რული თერგი, თავისი
მმფთვარე, ბუზუნა, მრი-
სხანე ტალღებით გადმოა-
სხა მთელს კავკასიას.
რუსულ კულტურაზე დაყრდ-
ნობით ცდილობდნენ დამო-

უკიდებელ საქართველოს
შექმნას, რაარის აქ ცუ-
დი?!

- რუსეთმა კი თერგდა-
ლეულები რუსულ შარაზე
გაიყვანა, პოლიტიკურად
დამოუკიდებელი საქარ-
ველოს იდეა კი ეფემერუ-
ლი მიმართებით გაუბ-
ვა... აბსტრაქციოში.

- მეჩე და, თერგდალეულების
ბრალია ეს? ყველაფერს
მათ ნუ დაგვაბოლებთ.

- რას იზამ, "გაპირდება
მიჩვენო და"... თერგ-
დალეულების მიერ თითქოს
"ქურლულად" წამოღებული,
ვითომ საოცარი პროგრესი-
ული იდეები - ჩერნიშევს-
კი, გერცენი, ეკონომიკა,
მატიერიალიზმი, დემოკრატია-
ზმი. შემდგომ ეპოქაში
ამოიყლორტა ლენინ-სტალინ
ორჯონიკიძის დრომად,
უცხო ცნობიერება მტრად
ექცა ერის ცხოვრებას,
მომავალს, თერგდალეულებს
მიერ განადგურებული
ერის ცნობიერება,
ველარ დაუპირისპირდა შე-
მდგომ ე.წ. სოციალიზმში
შემალულ რუსულ შოვინიზმს,
ამაში კი ლომის წილი
თერგდალეულებს უღევთ,
- გამოდის, რომ თერგდალე-
ულებმა შექრეს ის დრომა,
დღევანდელ საქართველოს
მთავრობის თავზე რომ
ფრიალებს?

კულტურაა მასში დაკუმ-
მული, მინდიადან - ქაქ-
უცა ჩოლოყაშვილით დამ-
თავრებული, ერის ცნობი-
ერებას გააქართულებდნენ,
იმელს, გულს გაითამამე-
ბდნენ.

- ჩერნიშევსკის, ვერცენის
და სხვათა იდეებს რუსულ-
მა მთავრობამ თვალი და-
უხუჭა, "ოლონდ სავა მხა-
რეს არ გაეხედათ?" ასე
გამოდის

- დიაა, "მშობლიური ბო-
ლიც კი ტყვილიას" ლოზუ-
ნგი რუსეთში დღესაც ლო-
ზუნგობს.

წავკახელის გავკახე. №1
ვოლკოლონიხტინის 3-5
ჩაქ. გეგუნ ავაზიძე